

глаголати, рече: и паче дрѣгъ быти єй и знаемъ, и Делфінъ ѿ толикой лжи вознегодовавъ, погрѣжала (погрѣзивъ) сїю оуби.

,, Баснь къ мѣжемъ, иже истины не вѣдѹше, прелѣти мнѣтъ.

И 8 х и. П.в.

Въ иѣкоемъ влагалищи (снѣдныхъ вѣшѣй, или въ иѣкой клѣти, камарѣ), мѣдъ и зліѧвшася, мѣхи прилѣтѣшиа ѹдѣхъ. принѣпшымъ же [оуглѣбнѣвшимъ же, оувѣзшымъ же] ногамъ иихъ. возлѣтѣти не ѹмѣахъ (не можахъ). оудавлѧющася же глаголахъ: ѿкаанни мы, иако ради снѣди (за малю снѣдь) погибаємъ.

,, Баснь изѧвлѧетъ, иако мнѣгимъ ласкосердіе мнѣгихъ зѡлъ виновно вывѣаетъ.

Иеркѣрій, и къмиротворъ. ч.

Иеркѣрій (Ермій) оуѣдѣвши хотѧ въ каковои чести оу человѣка єсть, прїйде въ домъ (дѣлателице) къмиротворца, себѣ оуподобивъ Человѣка: и оуэрѣвъ къмиръ (истуканъ, Ідулъ, стытчѧ) діевъ (юпїтеровъ), вопрошаše: На колицѣ кто твой копити мѣжетъ; Ономъ же рѣкшъ, на (единой) драхмѣ, возсмѣявшись, на колицѣ же Иринъ (юнѣнинъ); рече: рѣкшъ же на вѣщемъ, видѣвъ и свой къмиръ и непшеванъ (мнѣвъ), иако понеже екстникъ єсть богъвъ, и прїшврѣтателенъ, многу єгѡ оу человѣка быти слѣвъ, вопрошаše ѿ нѣмъ, къмиротворецъ же рече: Аще си хъ кѣпиши, и твой приложеніе ти даю.

,, Баснь къ мѣждъ тїесловиѹ, въ никоемъ же оу иїнъхъ сѣифъ чести.